

[Pia Larsen]

ende, om målgruppen – fremstillingserhverv samt bygge- og anlægserhverv – var tilstrækkelig stor, eller om målgruppen også burde omfatte service og handel.

Grunden til Venstres beslutning om at stemme for den vedtagne begrænsning af målgruppen var, at vi ønskede ordningen udformet, så den var så effektiv og målrettet som muligt. Men nu har vi lyttet til kritikken, der gik ud på, at det var uretfærdigt, at service og handel ikke også kunne komme i betragtning, og dette kombineret med at finansieringsmulighederne i dag er om muligt endnu ringere for de mindre virksomheder, end da vi vedtog loven, får Venstre til at sige ja til denne ændring.

På baggrund af, at virksomhedernes lånemuligheder som sagt er forværret, siden vi vedtog det oprindelige lovforslag, kan vi i Venstre også gå med til, at kautionen forøges med op til 50 pct. af det ydede lån. I den forbindelse er det vigtigt at understrege, at kautionen fortsat højst kan udgøre 400.000 kr. pr. virksomhed.

Det er måske ikke så forfærdelig vigtigt, om bidraget til disse kautioner er 1½ pct. eller lidt mindre. Det er klart, at Venstre ikke er interesseret i at gøre det dyrere end højst nødvendigt for erhvervslivet at låne penge, men det var faktisk heller ikke vores tanke, da vi vedtog det oprindelige lovforslag. Venstres idé var, at pengeinstituttet og virksomheden skulle, om jeg så må sige, dele bidraget, ikke at pengeinstituttet skulle belaste virksomheden med det totale bidrag.

Pengeinstitutterne tjener jo deres penge på at låne penge ud. Her var således en forøget mulighed for at tjene penge, og derfor er det ikke rimeligt at belaste låntagerne med det fulde bidrag, når risikoen oven i købet er halveret i forhold til sædvanlige udlån. Jeg ved godt, at det er meget vanskeligt at sikre, at pengeinstitutterne lever op til denne fordelingsnøgle med hensyn til bidraget, men hvis vi finder en løsning på det, kan det ikke være afgørende, om virksomheden betaler en halv eller trekvart pct. mere på et lån, som virksomheden ellers ikke kunne få. Det lyder måske lidt barsk, men der skal altså efter Venstres mening være forskel på, om man får 50 pct. i kaution fra staten eller ej, både set fra pengeinstituttets og fra virksomhedens side.

I Venstre synes vi fortsat, at denne model med en garantiordning tegner til at være sær-

deles brugbar, og jeg håber, at rigtig mange virksomheder får sat gang i en masse nye aktiviteter til gavn for deres egen videre eksistens, beskæftigelsen og samfundsøkonomien som helhed.

Med de par forbehold, jeg her har taget, kan Venstre tilslutte sig forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg kan såmænd være meget enig i en stor del af hr. Per Tærsebøls kritik af forslaget, selv om jeg dog er nødt til at tilføje, at det er altså noget bedre end det forslag, som den konservative industriminister kom med for ganske nylig. Jeg tænker især på, at man nu har taget service- og handelserhverv med, for det er jo netop de brancher, der i høj grad kan forventes at bruge en sådan ordning.

Når det derimod gælder nystartede virksomheder inden for produktive erhverv eller andre erhverv, hvor der er store udviklings- og investeringsomkostninger, hjælper dette forslag overhovedet ikke. Når det er blevet så svært at iværksætte inden for sådanne områder, skyldes det jo, at de gode gamle muligheder for at skaffe kapital er forsvundet. I gamle dage havde man friværdien i sin bolig som startgrundlag, og derefter kunne man regne med, at de lån, som man selvfølgelig også var nødt til at optage, hjalp inflationen én af med, delvis i hvert fald. Men ingen af de to forudsætninger gælder i dag. Friværdier er ikke, hvad de har været, inflationen hjælper ikke nogen af med gælden, og derfor vil vi fortsat – med eller uden dette forslag – ikke se nogen iværksættelse af nogen betydning inden for disse brancher. Og det er en skam, for det er her, de store udviklingsmuligheder og de mange arbejdspladser er.

Men o.k., det er da godt, at vi har fået nogle serviceerhverv med, der kan også være nogle job her. Jeg taler slet ikke noget ondt om det, vi støtter forslaget, men jeg er stadig nødt til at sige, at det er ikke nok. Der skal tages alvorligt fat på egenkapitalproblemet i nystartede virksomheder, og jeg håber, at regeringen snart tager sig sammen, for nu har vi snakket om det længe nok.

Kim Behnke (FP):

Da Folketinget i december 1992 vedtog disse garantiordninger, stemte Fremskridtspartiet